

είνα φίλη στο θάλαρό έκεινο γεροντάκι, το δημοφιλέστατο Ροδόλοφ Μάιρατ...

Η συμπλαθεί της αυτή έσυνεχίσθη και κάτω από το πάλο. Ο γρηναίος Ροδόλοφος και η Ζάν ντ' Αράς ένεφανίσθησαν μια μέρα αλάστοραστα στους δρόμους και η Αθήνα έδοίξε...

Έξαμα, προγράμματα τοιχοκολλημένα στους Αθηναίους δρόμους άνηγγελλαν ότι ο Ροδόλοφος Μάιρατ και η Ζάν ντ' Αράς θα τραγουδούσαν μαζί μίαν φωνηιστήν επίκαιρον δυοδιαν...

Η άγγελία ήμαρξε μέσα πλήθος στο θέατρον Όρμανίδη. Και ό άλλτε βιβλιόδετες του Όθωνος, παροφαισθήσαν στη στιγμή με ζόγκανο φράκο, μύθο μεταξού τυπαιλονάκι, ως στά γόνατα, άσπρες κάλτσες και λουστρίνια με άσπριμένες φιοδάτες...

Μαζύ με το Μάιρατ έβηκε στη στιγμή και η Γαλλίς φίλη του, με τη ζωντανή της στολή. Και άρχισαν με το άζόλοφο τεταόστιχο :

Τό νόμισμα τό νικελόν
είν' από άσπρον τεκενέν,
και τό χρυσό ναπολεόν
τό βράλαν είς τό Αίξ λέ Μλαίν !...

Όταν έτελειον η στροφή, το ζεύγος έζόρεσε γάν ν - γάν ν. Κατόιν η Ζάν ντ' Αράς έβανε τό ζήλι σκαχού. Έσώριζε τό ζούτο φαντασίαν της, και στό σχηματίζονταν ζών, ό απορριπάλης Ροδόλοφος έπαροφαισε άξιαμα τό ζεγάλι του ! Αυτό έπαναλαμάνονταν σε κάθε στροφή, και ό κόσμος έξερωροτούσε διαμονοδώς :

Τη στιγμή άνωσ του τό γλέντι αυτό έβηθε σε τό καταζόγχο, μύρξε στο θέατρο η Α - στενομία, ανέλαβε τό ζεύγος επί της στιγμής, και τούς έβηξε στο ζωντανήν. Το πλήθος τούς ανώδενσε ως έκει, σε άληθινή δι - αδήλοση. Και η έφημερίδες, την άλλη μέρα, περιέγραψαν τό πρότερο γεροντάκι...

Από την Λατινομία ό Ροδόλοφος και η Ζάν ντ' Αράς έδηγγήθησαν στο πρώτο βαλόρι που έβηκε για την Ερώπη και άτηλάθησαν...

Στη Μασαχία η τρελλή ζωνετήρα έγκατέλειπε τό γέρο φίλο της, κι έτσι ό ταλαπώροτος Ροδόλοφος έβανε την τελευταία χροιάτητα. Έν τούτους δέν ήθελε να ζαναγρώσει ποτέ στάς Αθήνας στην άγαρίστη πόλις - άνωσ έβηκε και άνω έβησε τό καλύτερο 40 χρόνια της ζωής του.

Έβηξε στο Μόνιχο για να στολίξη τούς περιλάτους της Βαναρκής προτιονώσης με την ιδιόφρητη έμφάνισί του και την πάντοτε άνθησιμένη ιστοτιονέρα του...

Ο Ροδόλοφος πέθανε σε βαθιά γεράματα, με τη συνείδηση ήσυχη και εθαγιστημένως από τη ζωή την όποια έγλέντησε με τό πικροπάνω...

Ο ΗΛΛΗΝΙΣ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Η ΚΟΤΤΕΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

Η χήρα του πλουσίου κτηματίου Λαβάρου, μετά τό θάνατο του αείζονος της, ανέλαβε μόνη της τη διεύθυνσι των μεγάλων κτημάτων του, μολονότι δέν καταλάβαινε και τόσο ούτε από γεωργία, ούτε από κτηνοτροφία.

Έτσι αναντίει πολλές δυσκολίες στη διοίκησή της. Τις μεγαλύτερες φροντίδες της τις άπεφώνε στο μεγάλωμα των πουλερωτών, άτ' τα όποια έχει και τό περισσότερο εισοδήματα. Μα τελευταία μία μυστηφώδης έπιδημία προσέβαλε τις κόττες της, ή όποιες φροφόν καθήμερονός. Μη μισοφώντας η άνακαλίθη την αίτια του κακού, ή δυστυχισμένη χήρα έγραψε στο Άγρονομικό Ίνστιτούτο του Άγιου Λουδοβίκου τά εξής :

« Κάθε πρωί, πού πάω να τρώω αυτές κόττες μου, βρίσκο διαρκώς δύο - τρεις άπ' αυτές άκούνητες στη γη, παγωμένες, και με τό πόδια τεταμένα ψηλά ! Πού πρέπει να τό αποδώσω αυτό ; »

Η χήρα δέν περιέμενε και πολύ την άπάντησι των σοφών ειδικών του Ίνστιτούτου. Νά τί της έγραψαν την άλλη μέρα :

« Αγαπητή κυρία, αυτό πρέπει να τό αποδώσετε χωρίς άλλο στο ότι ή κόττες σας... φοφάνε !... »

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

« Ήθη άγρια και πρωτόγονα. Η ειδεκτικότης ένός ξενοδόχου του Νταλτον - Σιτυ. Όπου έλα κανονίζονται με τις κομπόρες ! « Ήσπεριτε να φτύσετε στο πάτωμα ! Τό Στωρφορέμι τών διαμελιζομένων. Πώς ένα έσπιατικέρι κάνει χροές δουλειές. Τι βλέπουν οι πελάτες του από την ταράτσα. κτλ. κτλ.

Θά είναι γρηστό ίσως στους άναγνώστες μας τό ανέκδοτο του Όσάου Ουάιλντ, ό όποιος, άνω έβηκε πάλι στην Αμερική, είδε κανονισμένη μέσα σε κάμπο διατ' ζωνοτή της Βιργινίας την άκόλοθη έπιγραφή : Παρκαλούντα οι κ. κ. πελάτες να μην... παρκαλούν τών πιανίστα, ό όποιος θα προσπαθήσει να παίξη δυο πιανό καλύτερα !

Φαίνεται λοιπόν ότι ή προτόγονες και άγριες συνήθειες, τις όποιες προδίδει αυτή ή έπιγραφή, έξωκολλοθούν να ήγιστανται άκόμη και σήμερα στην Αμερική, που όλη την καταλιρική της εξέλιξη, σε πολλές πολιτείες της και ιδιαιτέρως στο Κλιοντάι, την περιφροή πολιτεία τών ζωνοσχησίων. Για να πεισθήτε περί αυτού, άζει να σας άναφέρουμε ότι στο Ντάλτον - Σιτυ, μια από τις πιο μεγάλες πόλεις του Κλιοντάι, ό ιδιοκτήτης ένός νεοχτισμένου μεγάλου ξενοδοχείου έχει τοιχοκολλησει μέσα σε όλα τα δωμάτια των πελατών της την άκόλοθη έπισηση, την όποια άντεγράψα ένός Γάλλου δημοσιογράφου, ό όποιος έπίσπεσε από εκεί :

« Ο ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου πληροφορούη τους κ. κ. ταξιδιωτές ότι σθένει άντιφρονή άνολαβαίνει διά την προσωπικότητα των άσφαλίτων, καθώς και διά την ασφάλειαν των χρημάτων και των κοσμημάτων των ! »

« Οι κ. κ. ταξιδιωτάι παρακαλούνται να σπαστούν καλά όσους θέωρον καθήκον τους (sic) ! » άνταλλάσσουν ποροδοκίονες εις την αίτησιν των έσπιατικέρι, έπιση σθενάει σιχα ή σφαιρες των να έκφυρουν του προσιού των και να τραπιάζουν ή να φρονούν τούς υπήκοους ή πόσωπα ξένα προς την φιλοξενίαν των.

« Οι κ. κ. ταξιδιωτάι θεωρούνται προσιπικώς υπέθενοι διά πάσαν έμφραν των έπιπλων, καθελών, παικιών κλπ., τό όποια διά έθρομμάζαν κατά τη διάγκεια των... σπομολιών των ! Έπίσης τό έξοδα των κηφών των θυμάτων τους πληροούνται ιδιαιτέρως εις τών λογαριασμών ! »

« Οι κ. κ. έπίσπεσι δύνανται, άν έπιθυών, να άσφαλίξουν την ζωνή των ειδίκων διά τό διάστημα της παραμονής των εις τό ξενοδοχείον μας ! »

« Η διεύθυνσις του ξενοδοχείου δέν δίεται κανένα παραλόγον εναντίον των ύπερπών. Όλοι οι ύπερπώνι μας εινε έννοιοι και δύνανται οι κ. κ. ταξιδιωτάι να έξηγούνται άπ' εφθείας μετ' αυτούς. »

« Έπιση τό ξενοδοχείον μας εινε πρώτης κατηγορίας και προσιπικώς έπιλοτικώς δι'... άσπι κλάσε, παρακαλούνται οι κ. κ. ταξιδιωτάι να φρονούν ως πραγματικοί τέκνυλιαν. Ο ιδιοκτήτης άποδίδει έξαιρετικη ήσφιαν εις την εκλενσίαν στήν διαδέξιν του και εινε διαθετικώς και διά τών άλλων όσσην να άναρκση τούς άξιοτίτους κ. κ. πελάτες του να σπομοφωών. »

« Κατά Σάξξβατον δίδονται εις τό ξενοδοχείον μας χοροί, εις τούς όποιους ό... έπιολήται δέν γωνται δικαιοί !... »

Οι Αμερικανοί, γιατί τό ένέννι δένται, στα ζητήματα της σπομολιμωσύς και της είνενίας, εινε τόσο καθιστημεμένα, όστε να έκφυρουν στην ίδια νομία με τούς άνατόλτες. Γι' αυτό σε μια άδονια σαναλιών της Βοστώνης εινε κρημασμένη, τεταμένη με μεγάλα γράμματα, ή άκόλοθη έπιγραφή :

« Αν από σπύτι σας φτύσετε από πάτωμα φτύστε και έδω, γιατί θέλωμε και έδω να βρισκοάσαστε από από σπύτι σας ! »

Όπως ό κόσμος όνωσ καταλάβαινε τη βαθύτερη έννοια της έπιγραφής αυτής και κανείς δέν φτύνει κάτω.

Υπόγειον στη Νέα Υόρκη διατ'ταία σπομοφωόματα, τό όποια, λόγω των σπομολιμωτικών διατοχημάτων του σπομολιμωτικού σιχα σ' αυτά, τά έχουν έπινομήσει « Στωρφορέμια τών διαμειλιζομένων »

Ένας ιδιοκτήτης έσπιατικέρι, ό όποιος έχει τό μαγαζί του σε ένα από τά στωρφορέμια αυτά, σκέπηκε να διακαλλεθθή τό πρήμα, και κρημασ στην ταράτσα του την άκόλοθη έπιγραφή :

« Από έδω φρονίται τ' αότιοκίτηα που διαμελιζούν τούς διαξάτας. »

Όπως άπεδείχθη έκ τών ύστερων, ή έμφανισίς του δέν ήταν καθόλου καλή. Σήμερα τό έσπιατικέρι του εινε ένα από τά πιο ποικροζωγιστικά της Νέας Υόρκης. Κατά έσπιαντάδες οι Νεοφωρέμια κρημασσαν κα τρώεσ σ' αυτά, μόνο και μόνο για να έξουν την εσπιατικότητα να βλέπουν άνθρώπους που τούς διαμελιζούν τ' αότιοκίτηα !

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ
ΑΝΑΜΠΕΛΛΑΣ

Υπέροχο Ίλλυτικό μυθιστόρημα

